

Opinia națională

Săptămânal de opinii, informații și idei de larg interes național

Director: Mioara VERGU-IORDACHE

Anul 27, nr. 852, 12 martie 2019, 8 pagini, 1 leu, www.opinianaționala.ro

Universitatea Spiru Haret acordă meditații gratuite la Limba Română și Matematică

Profesorii de la Facultatea de Litere și de la Facultatea de Informatică și Inginerie vin în sprijinul elevilor cu **meditații gratuite** la Limba Română și Matematică, la sediul central al USH din strada Ion Ghica nr. 13:

- luni, 14-15,30 – Limba Română
- vineri, 14-17,00 – Matematică.

Elevii beneficiază, de asemenea, de o întâlnire cu specialiști de la Centrul de Consiliere și Orientare în Carieră. Pentru programare, elevii vor trimite un e-mail la ccoc@spiruharet.ro

Au început preînscriserile on-line!

(<https://www.spiruharet.ro/facultate-preinscriere>)

Candidații care utilizează formularul de preînscrisere on-line **sunt scutiți de plata taxei de înscriere**, dacă s-au înscris până la data de 28.06.2019. Candidații care se înscriu on-line vor prezenta la secretariatul facultății, până la 28 iunie 2019, documentele necesare pentru înscriere.

Accesibilizarea activităților culturale pentru persoanele cu dizabilități

Nu este nimic complicat în realitate, trebuie doar să avem inima deschisă!

supereroi printrenoi

www.supereroiprintrenoi.ro

La Facultatea de Psihologie și Științele Educației a Universității Spiru Haret a avut loc la inițiativa Asociației *Supereroi printre noi* un workshop cu tema: *Cum putem accesibiliza activitățile culturale pentru persoanele cu dizabilități?* Invitatul principal al evenimentului a fost profesorul de terapie ocupațională Roger Ideishi, din cadrul Universității Temple din Philadelphia.

(Continuare în pag. 2)

Facultatea de Psihologie și Științele Educației din cadrul Universității Spiru Haret, prin Centrul de Cercetări în Sănătate Mintală și Dezvoltare Umană Florin Tudose organizează la sediul său din campusul Didactica, strada Fabricii nr. 46 G, Amfiteatrul A2,

Sesiunea de prelegeri Săptămâna creierului

Din program:

- luni, 11 martie, conf. univ. dr. Dragoș Cârneli a susținut prelegerea *Efectul terapeutic al reamintirii – ce face bine și cui*. Urmează:
- marți, 12 martie, ora 18, Ramona Cecu, studentă, Facultatea de Psihologie și Științele Educației – *Neurocinema/tics - Un drog al viitorului*;
- miercuri, 13 martie, ora 18, Miralena I. Tomescu, cercetător post-doctoral CINETic, UNATC – *Investigarea activității resting-state a rețelelor neuronale ale creierului – biomarkeri pentru predicția dezvoltării schizofreniei*;
- joi, 14 martie, ora 18, lect. univ. dr. Ioana Podină, Universitatea București, Facultatea de Psihologie și Științele Educației – *Anxietatea de la A la Z*.

• PUNCTE DE VEDERE • PUNCTE DE VEDERE

Regele Carol al II-lea – un proiect de succes pentru România

Conf.univ.dr. Aurelian Virgil BĂLUȚĂ

Un rege al României, Carol al II-lea, este reînscris în țară și primește dreptul de a avea locul de veci care i se cuvine. Este firesc să ne aducem aminte, cu această ocazie, câteva dintre realizările sale. După emanciparea României la mijlocul secolului XIX, ne-am aflat mereu într-o cursă contra cronometru să depășim decalajul de dezvoltare economică față de Europa Occidentală. În acest demers, până acum, cele mai înalte performanțe au fost atinse în vremea Regelui Carol al II-lea. Doresc să prezint meritele Regelui Carol al II-lea în terminologia modernă a *managementului de proiect*.

(Continuare în pag. 6)

Ioan M. Anghel – un cărturar diplomat *rara avis* – lipsă din Academia Română

Pagina 6

#foaiagoală

Mioara VERGU-IORDACHE

Zilele trecute, am citit un comunicat despre protestul Consiliului Național al Elevilor (CNE), care observă *cu surprindere cum ultimele modificări legislative nu numai că aduc atingere independenței magistraților, mai mult de atât, afectează grav încrederea pe care cetățenii o acordă sistemului nostru judiciar*. Vorbim astfel despre Legea nr. 207/2018, Legea nr. 242/2018 și OUG nr. 7/2019, care în pofida avizelor negative prezentate atât la nivel național, cât și la nivelul UE au fost nesocotite, fiind pusă la îndoială chiar constituționalitatea acestora. Ieri, aflui că același Consiliu Național al Elevilor a mai dat un comunicat prin care a anunțat că *la simulările naționale ale examenelor va avea loc o amplă acțiune de protest #foaiagoală*. (...) metodele de evaluare din sistemul nostru de învățământ nu se pliază pe nevoile și interesele actuale. De aceea, dar și pentru a responsabiliza toți decidenții care până acum nu ne-au luat în serios, invităm elevii din România să ni se alăture în **protestul prin care ne opunem modului în care sunt organizate simulările examenelor naționale**. Mai mult decât orice altceva, o facem pentru generațiile viitoare, pentru că ele nu trebuie să fie asemenea nouă, o generație de sacrificiu, o generație de cobai ai Ministerului Educației Naționale. Modificările nefundamentate din acest an ne fac să refuzăm a fi părtași la acest **experiment**, unde examenul par a deveni un scop, nu un mijloc (...)

Sunt impresionată de vocabularul, logica, argumentele juridice, de... gândirea lor politică! Avem motive să fim optimiști. Aștia mici știu ce e de făcut, cum să fie organizată justiția, educația... Viitorul sună bine! Dar e chiar așa? Aceasta este generația în care aproape jumătate dintre elevii sunt analfabeți funcționali? Aceștia sunt copiii care nu fac față testelor PISA? Chiar sunt copiii, acești minori, capabili să discearnă sau sunt folosiți de mături incapabili să-și spună punctul de vedere, să modifice lucrurile greșite? Oricum ar fi, este adevărat că în educația din România există multe disfuncționalități. Cu atât mai mult, ar fi dramatic ca elevii să fie folosiți, să fie învățați manipularea încă de pe băncile școlilor. **Dăm foaia goală pentru că schimbările nefundamentate nu sunt soluția în educație: pentru că atunci când regulile se schimbă în timpul jocului, ești îndreptățit să ieși din joc. Itemii de tip obiectiv nu au fost etalonați, iar noi, deși suntem beneficiarii direcți ai educației, nu am fost consultați. Mai mult decât atât, suntem constrânși să acceptăm schimbările făcute din pix care încep să caracterizeze sistemul de învățământ românesc.**

La ce se raportează copiii? Care este experiența lor? Ce soluții oferă?

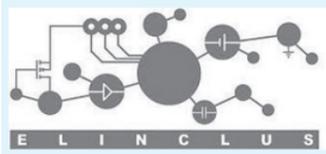
Aur pentru Echipa de Robotică a României AutoVortex

• Echipa de Robotică a României *AutoVortex* a câștigat Premiul I și la Campionatul Internațional din Hong Kong, după ce echipa României a fost obligată să joace de două ori finala!

Ne-au transmis că dacă nu putem juca iar finala, am pierdut. Conform regulamentului, aveam dreptate. Eram câștigători! Însă acest lucru nu i-a interesat. Au hotărât să re-joace finala. Am solicitat să ne permită să remontăm robotul. Au acceptat să ne lase 5 minute. Până la urmă, după multe insistențe, ne-au lăsat un sfert de oră. A fost ceva îngrozitor să montăm contractimp. L-am testat rapid. Stăteau cu cronometrul pe noi. Apoi l-au pus pe cântar să nu fie mai greu. Se gândeau că poate am adăugat ceva față de varianta anterioară. Apoi au evacuat tot publicul. În sală au rămas doar jucătorii și s-a jucat pentru a doua oară finala. ...Am câștigat și a doua oară! Au fost nevoiți să ne dea Premiul I, dar cam în scârbă și... asta a fost...

Pagina 4

Smart eHUB – Digital Innovation Hub

• Inovarea prin digitalizare în regiunile București-Ilfov și Sud-Muntenia va avea un centru specializat

USH Pro Business împreună cu partenerii săi, Smart Alliance – Innovation Technology Cluster și Elinclus, au pus bazele primului centru de inovare prin digitalizare, denumit Smart eHUB – Digital Innovation Hub, din regiunile București-Ilfov și Sud-Muntenia. Consorțiul este conceput ca o rețea de centre de inovare prin digitalizare ce se vor dezvolta într-un ecosistem colaborativ axat pe interacțiunea dintre toți cei care pot contribui la inovare folosind tehnologiile noi ale spațiului virtual. Scopul acestui centru de inovare și digitalizare este de a deveni principalul furnizor de servicii digitale capabil să ofere firmelor din sectorul privat, în special, dar și instituțiilor publice, cea mai bună expertiză și competențe pe tehnologii necesare transformării digitale, cum ar fi: procesare de date, IoT, IIoT, industria 4.0, M2M, inteligență artificială, electronică, robotică, cloud computing, tehnologii laser, printing 3D, blockchain, sisteme de informații spațiale sau geografice și altele.

Smart eHUB – Digital Innovation Hub este un proiect cu susținere europeană, inițiat de clusterul Smart Alliance – Innovation Technology Cluster împreună cu partenerii USH Pro Business și Clusterul Elinclus care au depus eforturi în vederea demonstrării necesității unui Digital Innovation Hub în regiunile București-Ilfov și Sud-Muntenia. Principala obstacol al entităților juridice din această regiune în procesul intern de transformare digitală este know-how-ul și accesul la tehnologiile inovatoare și digitale. Centrul de inovare și digitalizare Smart eHUB – Digital Innovation Hub are ca scop principal eliminarea acestor obstacole care împiedică companiile din regiune să devină mai competitive.

Arile de intervenție ale centrului de inovare și digitalizare Smart eHUB – Digital Innovation Hub sunt axate pe Strategia de Specializare Inteligentă a celor două regiuni adresate. Acestea sunt: Smart City, Agricultură și industria alimentară (cu accent pe produsele biologice tradiționale, bioeconomie și agricultura de precizie), Turism și identitate culturală, Prelucrarea lemnului & mobilier, Textile și îmbrăcăminte, Circuite Electronice Integrate, Auto - producția de subansamble auto, Automotive Electronics, Producția de cabluri, Inginerie și activități conexe de consultanță tehnică, Dezvoltare & Cercetare în alte științe naturale și inginerie.

Parteneriatul creat vine într-un moment în care la noi se manifestă un paradox digital: avem companii care sunt vârfuri de lance în tehnologia informației, credem în transformarea digitală, dar la nivel antreprenorial chiar și firme care vând astfel de soluții nu au strategii digitale. Universitatea noastră are deja un ecosistem

consistent de afaceri în această regiune, format din entități juridice, clustere, sau centre de transfer tehnologic, care o facultate de specialitate, are parteneriate cu firme și consorții de export care au nevoie de servicii specializate în transformarea digitală. Există puțină expertiză și experți care să conducă experiența antreprenorială spre digitalizare, adică pe un drum care presupune modificarea modelului de afaceri cu care am fost învățați. Prin acest proiect mergem în avangarda transformărilor antreprenoriale – a declarat Costin LIANU, director general USH Pro Business.

Suntem foarte mândri de faptul că am reușit să creăm acest consorțiu care își propune să găsească soluții care să răspundă la nevoia imediată de intervenție pentru inovare și digitalizare în regiunile București-Ilfov și Sud-Muntenia. Scopul nostru este să ajutăm companiile din regiune să adopte tehnologiile digitale pentru a se dezvolta într-un ritm mai alert și pentru a deveni mult mai competitive la nivel local și global - a declarat Emanuela MODORAN, CEO Smart Alliance – Innovation Technology Cluster.

Clusterul ELINCLUS fiind un cluster care grupează firme inovatoare ce dispun de o bogată expertiză în domenii cum ar fi electronică, optoelectronică, comunicații (inclusiv pe fibra optică), precum și tehnologia informației poate, ca împreună cu partenerii consorțiului creat, să contribuie, în mod plener, la sprijinirea politicii de digitalizare promovată intens de Comisia Europeană inclusiv în viitorul exercițiu bugetar 2021-2027. În acest fel se asigură climatul favorabil pentru firmele din regiune de a se racorda corespunzător la tendința cerută de revoluția industrială 4.0 - a declarat Paul SVASTA, președinte Elinclus.

Smart eHUB - Digital Innovation Hub este conceput ca un „one-stop-shop”, într-o rețea formată în mai multe centre locale în cadrul celor două regiuni adresate, unde companiile de orice mărime interesate de inițierea sau accelerarea procesului de digitalizare să poată beneficia de mentorat, testare, prototipuri, infrastructură digitală și altele; scopul fiind de a oferi un avantaj competitiv pe piețele locale și internaționale.

Pentru mai multe detalii despre serviciile pe care le oferă Smart eHUB – Digital Innovation Hub vă rugăm să accesați website-ul www.smartehub.eu.

USH Pro Business
Evenimente, Comunicare și Internaționalizare
www.ushprobusiness.ro

Exportul de produse ecologice se pregătește atent!

În cadrul Dezbaterii post-Biofach 2019 – Cum recalibrăm strategiile de export pe baza noilor informații din piață, eveniment organizat în data de 5 martie 2019 de USH Pro Business în parteneriat cu Asociația Inter-Bio, clusterul Bio Danubius, Bio Concept Valea Prahovei, BioNEst și ACEX, firmele prezente, reprezentând domenii precum agricultura ecologică, producători de miere ecologică, produse alimentare ecologice, uleiuri ecologice din semințe, cereale ecologice, îngrășăminte și fitosanitare ecologice, au fost extrem de receptive în a disemina informații și impresii urmare participării la târgul Biofach Nuremberg 2019. De asemenea, la eveniment au fost prezenți reprezentanți ai Institutului de Cercetare pentru Economia Agriculturii și Dezvoltare Rurală București și cadre didactice ale Universității Spiru Haret.

Concluziile generale desprinse în urma participării firmelor la târgul Biofach 2019 au fost acelea că prezența românească pe zone tematice de clustere a mărit interesul consumatorului și importatorului. Interesul crescut s-a datorat și faptului că firmele s-au prezentat ca entități asociative, precum cooperative, clustere sau consorții de export.

S-a evidențiat existența unei cereri crescute de produse noi, atât din punct de vedere al ambalajelor, cât și a produsului în sine. Aceste elemente au condus la numeroase contacte și la convingerea că prin participarea la edițiile viitoare vor putea obține comenzi de export.

De asemenea, s-a remarcat faptul că exportul de produse ecologice presupune câștigarea încrederii partenerilor în calitatea produselor ce urmează să se comercializeze pe piețe dezvoltate unde există cerere mare. Câștigarea acestei încrederi presupune însă timp și răbdare, putere de convingere și bugete de marketing.

Alte teme de interes dezbătute activ cu participanții au fost: avantajele promovării firmelor sub brand colectiv de cluster;

sprijinirea și orientarea sectorului ecologic către inovare; aspectul de internaționalizare a firmelor prin participarea la evenimentele internaționale viitoare și accesul la programe de finanțare.

A fost efectuată o analiză comparativă a strategiilor de branding ale firmelor participante în Programul de cooperare elvețiano-român, proiect cofinanțat printr-un grant din partea Elveției, prin intermediul contribuției elvețiene pentru Uniunea Europeană extinsă.

Din această analiză a rezultat că firmele din program sunt încă la începutul drumului privind strategia de branding și comunicare, fiind nevoie de eforturi de creștere a vizibilității lor, în special în mediul online.

Nu în ultimul rând, una dintre temele de interes a fost legată de opțiunile de export de produse ecologice existente pe piața UK & Irlanda. Pornind de la premisa că piața britanică reprezintă 3% din piața globală de produse ecologice, fiind a șaptea piață organică la nivel mondial, au fost discutate posibilele canale de distribuție pentru această piață, precum și modalități de pătrundere și promovare pe piață.

Intrucât majoritatea firmelor de export prezente nu dispun de resurse suficiente pentru a pătrunde pe piață în mod individual, soluțiile pe care le-am discutat se referă la forme de promovare colectivă prin clustere și asociații care permit, pe de o parte, reducerea costurilor de acces pe piețe și, pe de altă parte, vizibilitatea printr-o imagine colectivă bine construită și comunicată - a declarat Costin Lianu, președinte Inter-Bio, director general USH Pro Business.

USH Pro Business
Evenimente, Comunicare și Internaționalizare
www.ushprobusiness.ro

Accesibilizarea activităților culturale pentru persoanele cu dizabilități

Nu este nimic complicat în realitate, trebuie doar să avem inima deschisă!

(Urmare din pag. 1)

În cadrul workshop-ului, profesorul Roger Ideishi a explicat, pentru un public format din cadre didactice, specialiști în terapie ocupațională, părinți și studenți ai Universității Spiru Haret, ce înseamnă desincronizarea senzorială. Un lucru pe care nici măcar terapeuții din România nu îl cunosc. Foarte puțini dintre ei știu tehnicile pe care le poți folosi ca să echilibrezi un copil din punct de vedere senzorial. Reputatul profesor american a insistat pe modalitățile în care trebuie făcută integrarea senzorială, nu doar în terapie, ci mai ales în afara centrelor de terapie. Adică în mediile culturale. Accentul workshop-ului a fost pus pe aplicarea teoriilor științifice într-un mediu relaxat de zi cu zi. Profesorul Roger Ideishi a folosit situații concrete, cum trebuie procedat cu persoanele cu dizabilități la teatru sau la film. Nu este nimic complicat în realitate, trebuie doar să avem inima deschisă!

Ruxandra Mateescu, inițiatorea workshop-ului și membră fondatoare a Asociației Supereroi printre noi, a explicat cum a apărut organizația negurnamentală și cum a construit evenimentul ce s-a derulat, atât la Facultatea de Psihologie și Științele Educației a Universității Spiru Haret, cât și la Happy Cinema București, în prezența familiilor, artiștilor și operatorilor culturali. ONG aceasta a plecat de la Olga. Am trei copii, dintre care cel mijlociu este o fetiță cu dizabilitate intelectuală gravă, boală nediagnosticată până la acest moment. Am plecat de la ideea de a ieși cu ea din casă, deoarece copiii ca ea, sau tinerii, adulții cu nevoi speciale, chiar cu afectare neurologică gravă nu mai ies din casă de la o vârstă încolo. Sunt marginalizați sau chiar excluși, prin lipsa programelor și prin lipsa accesibilității. La nivel senzorial, nevoile lor sunt un pic diferite și dacă mediul înconjurător nu vine în întâmpinarea lor, nu îi întâmpină cu ceva adaptat, atunci ei rămân acasă, pentru a nu intra într-un mediu potrivnic. Inițial, ONG a fost construită în jurul și în sprijinul Olgăi. Crescând, am ajuns în punctul, în care am realizat că nu putem merge cu ea la film, la teatru, la balet, adică în locurile culturale în care ea se simțea bine. Deși suntem activi în zona ONG din 2015, la început am construit doar un site supereroiintrenoi.ro, unde publicam povești scrise de părinți sau de apropiați ai persoanelor cu dizabilități. Povești scrise simplu, fără pretenții jurnalistice, ci din perspectivă personală.

Ne-am dorit să le oferim celor care aveau nevoie de suport un loc concret, în care să se încurajeze unii pe alții cu povești și, evident, ceilalți să conștientizeze sau mai bine zis să înțeleagă ce ce ne confruntăm. Am ținut site-ul într-o zonă romantică, idealistă, fără o formă juridică, și chiar a mers. Ușor, ușor, am realizat că voluntariatul acesta nu îți plătește facturile și nu plătește nici măcar facturile unui eveniment. Atunci am zis, hai să facem un ONG. Am reușit crearea lui în 2018.

Evenimentul derulat la Happy Cinema București și la Facultatea de Psihologie și Științele Educației a Universității Spiru Haret este un workshop despre accesibilizarea activităților culturale pentru persoanele cu dizabilități. L-am avut invitat pe profesorul de terapie ocupațională Roger Ideishi din cadrul Universității Temple din Philadelphia, un om de la care eu am învățat foarte multe în ceea ce privește accesibilizarea spațiilor culturale și, în urma unui dialog permanent din ultimul an, am luat hotărârea să îl invit în România.

În principal, întâlnirea cu studenții Facultății de Psihologie și Științele Educației a Universității Spiru Haret a fost foarte importantă. Domnul profesor a fost parte a echipei de accesibilizare a evenimentului cultural. Până să apelez la domnul profesor Roger Ideishi am crezut că accesibilizarea spațiilor culturale aparține comunităților de părinți și managerilor culturali, dar domnul profesor mi-a explicat că echipa este construită din trei membri, în care psihoterapeutul sau terapeutul ocupațional are un rol foarte important. (C.V.)

Opinia
națională

ISSN 1221-4019

ISSN 1841-4265 (online)

www.opinianaționala.ro

www.facebook.com/opinianaționala

Strada Fabricii nr. 46G, sector 6, București

Telefon/fax: 021 316 97 91

Centrală: 021 316 97 85, 021 316 97 86, 021 316 97 87,

interioare 168 și 143

e-mail: opinia@spiruharet.ro

REDACȚIA:

Mioara Vergu-Iordache, Ciprian C. Vasilescu

Cornelia Prodan, Florentina Stemate (DTP)

Stimați cititori,

Dorim să fiți partenerii noștri în elaborarea publicației

Opinia națională. De aceea, vă adresăm invitația de a ne transmite opinii,

informații, idei de larg interes național, pe care să le publicăm în edițiile

viitoare. Așteptăm cu interes și propuneri privind conținutul publicației.

REVISTA OPINIA NAȚIONALĂ

este editată de

FUNDAȚIA ROMÂNIA DE MĂINE

Tiparul executat de

TIPOGRAFIA FUNDAȚIEI

ROMÂNIA DE MĂINE

Solicitări de abonamente,

cu plata prin mandat

postal sau dispoziție

de plată, se pot adresa

serviciului de difuzare.

Strada Fabricii nr. 46 G,

sectorul 6, București.

Telefon 021.316.97.88/
int.108.

Acces electronic la literatura științifică pentru susținerea și promovarea sistemului de cercetare și educație din România

La sediul Universității Spiru Haret din campusul Didactica, strada Fabricii numărul 46 G, sector 6, București, a avut loc, în data de 7 martie, Sesiunea de instruire despre conținutul, modul de utilizare și resursele electronice de documentare oferite prin

intermediul proiectului *Acces Național Electronic la Literatura Științifică pentru Susținerea Sistemului de Cercetare și Educație din România* ANELIS PLUS 2020, proiect cofinanțat din Fondul European de Dezvoltare Regională prin Programul

Operațional Competitivitate 2014–2020, cu tema: *Acces electronic la literatura științifică pentru susținerea și promovarea sistemului de cercetare și educație din România*. La întâlnire au participat cadre didactice ale Universității Spiru Haret, doctoranzi, masteranzi și nu în ultimul rând studenți.

Universitatea Spiru Haret a cofinanțat și beneficiază de acces online și în anul 2019 la următoarele baze de date, având ca scop susținerea activității de informare și documentare necesară realizării temelor de cercetare-dezvoltare:

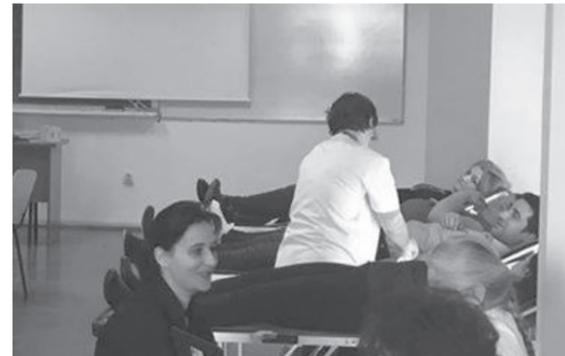
- ProQuest Central
- Clarivate Analytics: Web of Science, Journals Citation Reports, Derwent Innovation Index
- SCOPUS
- CABI VetMed.

Trainerul Rareș Vasilică din partea S.C. E-nformation S.R.L., în calitate de reprezentant în România al editurilor științifice ce produc bazele de date prezentate mai sus, reprezentant al Programului *Anelis Plus*, a vorbit despre conținutul, modul de utilizare și instrumentele oferite de fiecare resursă electronică de documentare și a explicat care este diferența dintre Google și platformele despre care s-a vorbit în cadrul întâlnirii: *Un fel de Google verificat. Dacă facem o căutare pe un anumit articol suntem 100% că articolul este verificat și că este scris de un om avizat. Nu vorbim despre Wikipedia, deși există și acolo o verificare, doar că pe platformele despre care am învățat în cadrul întâlnirii sunt oameni documentați, care au cercetat subiectele din acele articole.*

Scopul întâlnirii a fost învățarea accesării bazelor de date, prin cunoașterea unor platforme accesibile, dar totodată sigure din punct de vedere al informației, în cele mai diverse domenii. S-a vorbit despre literatura științifică în baza căreia se pot face teze de doctorat, lucrări de licență etc.

Sesiunea s-a dovedit una extrem de utilă, în contextul liberei circulații a informației, dar și a derapajelor în domeniul educației, științei și cercetării din ultima perioadă. (C.V.)

Un singur donator de sânge poate salva trei vieți! În cadrul celei de-a doua campanii de donare de sânge organizată în colaborare cu Centrul de Transfuzie Sanguină al Municipiului București, luni, 4 martie, cursanții Colegiului Universitar Spiru Haret alături de profesori au reușit să salveze 150 de vieți. Felicitări!

CERCETARE ȘTIINȚIFICĂ

Proiectul BTB-Test

Universitatea Spiru Haret, prin Facultatea de Medicină Veterinară, este implicată într-un amplu proiect de cercetare științifică pe patru ani, după ce proiectul a fost câștigat în 2017 și demarat în ianuarie 2018. Pentru că Proiectul *BTB-Test* se află în al doilea an, iar cercetătorii români se pregătesc să plece în Suedia, în cadrul unei întâlniri de lucru, l-am iscodit pe profesorul universitar doctor Dănuț Turcu, cercetător științific principal gradul 2, decan al Facultății de Medicină Veterinară din cadrul Universității Spiru Haret.

Reporter: Domnule decan, vă rog să ne explicați în ce constă proiectul de cercetare *BTB-Test*?

Dănuț Turcu: *BTB-Test* se referă la diagnosticarea tuberculozei bovine prin identificarea de metaboliți volatili eliminați prin aerul expirat, perspirație și fecale. Este un proiect mare, un proiect internațional la care participă și România, prin Universitatea Spiru Haret.

Facultatea de Medicină Veterinară a Universității Spiru Haret este unul dintre partenerii de bază, alături de cei din Suedia, Spania, Franța, Algeria, Tunisia și Universitatea Pamplona din Columbia. Proiectul se va încheia cu realizarea unui aparat portabil, care, pe baza metaboliților volatili eliminați prin respirație, piele, fecale, va determina o anumită așezare la vacile sănătoase și alta la cele bolnave. Tuberculoza bovină, provocată de *Mycobacterium bovis* și alți membri ai complexului *M. tuberculosis*, este o boală globală gravă, cu impact semnificativ asupra sănătății animalelor, sănătății publice și comerțului internațional. Proiectul are la bază un studiu care se concentrează pe investigarea fezabilității unei metode noi neinvazive pentru diagnosticarea tuberculozei bovine la vite. În cadrul proiectului s-a format un colectiv multidisciplinar, în sensul că sunt atât electroeniști, adică specialiști în detecție nanoelectronică, cât și în medicină veterinară. Rezultatele trebuie să fie foarte riguroase, căci pe baza testului efectuat în fermă se stabilește care bovine sunt sănătoase și care sunt bolnave.

Reporter: Practic, vorbim despre o etapă superioară unor teste de sânge?

Dănuț Turcu: Nu. Nu se fac analize de sânge.

În prezent se face testul de tuberculinare intradermică și dacă la acest test reacționează pozitiv, după 60 de zile se face testul de tuberculinare intradermică simultan, adică cu tuberculină mamiferă și cu tuberculină aviară. Primul se face numai cu tuberculină mamiferă. Animalele, care ies reagentele la testul comparativ simultan, sunt sacrificate în abator și se recoltează limfomoduli, apoi se trimit la laborator pentru examenul histopatologic, pentru confirmare. Pentru examenul de diagnostic al tuberculozei se poate face și tehnica *Polymerase*, adică o polimerizare în lanț până se ajunge la nivel molecular. Pe baza tulpinilor izolate se poate stabili specia sau subspecia de microbacterii. Deci nu trebuie să ignorăm faptul că bacilul bovinelor bolnave se poate elimina prin lapte și poate pune în pericol viața omului care consumă laptele.

Reporter: Pe ce perioadă se întinde proiectul?

Dănuț Turcu: Proiectul a fost câștigat în 2017 și a început în ianuarie 2018. Se întinde pe o perioadă de patru ani. Suntem în anul doi al proiectului. În 2021, în decembrie, va trebui să se încheie testarea practică pe care o va face România prin Facultatea de Medicină Veterinară a Universității Spiru Haret împreună cu partenerul nostru, care va finaliza prototipul. Aparatul trebuie adaptat, fiindcă fiecare partener lucrează pe bucățele la acest proiect. Aparatul portabil va fi testat în ultimul an, după ce în

primul an s-au recoltat probe de la noi și din țările partenerilor noștri. Aceste probe au fost din aerul expirat din metabolismul bovinelor, eliminat prin piele și fecale. Gazele volatile au fost concentrate într-un tub denumit *Tanax*, similar cu cel folosit în detectarea noxelor de dioxid de carbon în halele de producție. Pe baza analizelor care se fac se stabilește care dintre metaboliți sunt prezenți în plus la vacile depistate pozitiv și la cele depistate negativ și aparatul se va calibra pentru acești metaboliți. Se recoltează din mai multe țări, fiindcă aceste gaze volatile sunt influențate de climă, relief, de furaje, adăpostul bovinelor, apă. Trebuie să spun că noi luăm și o probă de mediu înconjurător, ca martor. Deci poate exista o scară de metaboliți și, astfel, aparatul va fi fiabil.

Reporter: Vorbim despre un salt în cercetare, deci cine ar avea drept de patent asupra aparatului, fiind mai multe țări implicate?

Dănuț Turcu: A mai fost un proiect asemănător pentru mistreț, dar nu pot să vă spun acum cine va avea drept de patent. Normal, patentul este al proiectului. Când se termină proiectul va exista un cumpărător, care, evident, nu poate negocia cu toți partenerii din proiect. Cel care asamblează prototipul sau cel care va testa prototipul are cele mai mari șanse să dețină patentul. Avem în momentul de față un coordonator general al proiectului și întâlniri, atât pe parte de microelectronică, cât și pe parte veterinară. În săptămâna care urmează plecăm în Suedia la o nouă întâlnire de lucru. (C.V.)

PREUNIVERSITARIA

Aur pentru Echipa de Robotică a României *AutoVortex*

- Echipa de Robotică a României *AutoVortex* a câștigat Premiul I și la Campionatul Internațional din Hong Kong, după ce echipa României a fost obligată să joace de două ori finala!

Reporter: După victoria răsunătoare din Coreea de Sud ați mers, la invitația organizatorilor, în Hong Kong...

Ionuț Panea coordonator: Da. Se pare că sezonul acesta avem o legătură cu Asia. Niciodată nu am fost în două țări asiatice una după alta. A fost o experiență interesantă pentru noi, fiindcă nu am mai fost în Hong Kong. Nu știam ce ne așteaptă, aproape că nu cunoșteam niciun detaliu despre această țară. Știam doar că echipele lor de robotică sunt foarte bine pregătite, dar nu ne așteptam să rămânem uimiți din toate punctele de vedere. A fost ciudat. Cu 5, 6 zile înaintea plecării eram încă obosiți după Coreea de Sud. Nu stăteam prost financiar, așa că am reușit să ne strângem 17 persoane. Unul dintre participanții noștri a venit direct din Israel. Ne-am mobilizat exemplar. Am avut câteva peripeții. În momentul în care ajungem într-o țară străină, avem nevoie de mașină, ca să ne deplasăm la locul concursului și în alte părți. În Hong Kong nu prea se obișnuiește închiriatul de mașini. Am găsit cu greu două dușe și le-am închiriat, ca să avem mobilitate. Șocol cel mare a fost că se conduce pe partea stângă. După cum bine știți, este fostă colonie britanică, iar ei sunt foarte diferiți ca stil de viață și temperament. Diferiți față de tot ce am experimentat până acum. Trebuie să vă spun că este o țară a contrastelor. Sunt lucruri noi și frumoase lângă altele vechi, nu foarte bine conservate. Mașini foarte scumpe, pe de o parte și altele extrem de ieftine, pe de alta. Practic nu există pătură de mijloc. Este o țară a extremelor și a exceselor! Am ajuns la concurs. Concursul s-a desfășurat la o facultate tehnică *Hong Kong University of Science and Technology*. Există trei facultăți cu același nume. Noroc că am ajuns la cea la care se desfășura concursul de robotică. Acolo era un mediu foarte strict. Abia ne-au lăsat să intrăm. Nu aveai voie să fumezi sau să ascuți muzică. Un mediu academic foarte strict. Era extraordinar de curat. Făceai cea mai mică murdărie, în secunda doi apărea cineva și locul era curățat lună! Ușor, ușor ne-am pus standul pe picioare. Am cunoscut celelalte echipe cu care urma să ne luptăm. Chiar ne-a plăcut atitudinea organizatorului. Decanul, care a ținut speech-ul de deschidere, a vorbit întâi în chineză apoi în engleză și a zis direct, fără menajamente: *Dragi echipe, profitați de ocazie! Avem câteva echipe din afara țării, puteți să le copiați roboții!* Așa că au început să facă fotografii în detaliu, ceea ce nu este normal. După cum bine știm, chinezii pot reproduce orice,

oricând! Trebuie să zic că au fost comunicativi, deși reținuți în anumite privințe. A doua chestie ciudată a fost că pe mine, în calitate de coordonator al Echipii de robotică a României, m-au exilat într-o sală, lângă locul în care avea să se desfășoare competiția. Adică să lucreze doar ei, elevii, la robot, fără coordonator. Au dus la extremă o regulă și pe mine m-au izolat complet.

Reporter: Această regulă a organizatorului, de a izola coordonatorul echipei de robotică s-a aplicat tuturor țărilor?

Ionuț Panea: Mai mult pentru România. Celelalte echipe aveau antrenori de până în 25-30 de ani, dar păreau foarte tineri. Nu știai ce vârstă aveau! 16, 18, 30? Imposibil de spus cu precizie. După ce a început concursul a fost foarte frumos că a venit consulul României, la invitația noastră, și a fost o senzație plăcută. Ne-am simțit totuși

singuri, fiindcă nu existau alți români în afară de noi. Nu erau nici măcar alți europeni prezenți.

Reporter: Care au fost ceilalți participanți la Campionatul Internațional din Hong Kong?

Ionuț Panea: Erau multe echipe din Hong Kong, cele mai bune de la ei. Înainte de acest campionat fusese o etapă regională la ei, prin care se făcuse selecția. Mai nou au apărut și la noi, în România, etapele naționale, regionale și internaționale. Revenind la campionatul de la Hong Kong, mai participau două echipe din Macao, foarte bine pregătite și ele, și cea mai bună echipă din Coreea de Sud, cu care ne bătusem înainte, în luna ianuarie, și câștigasem. Ne-am împrietenit cu toții, după ce ne-am recunoscut de pe internet. Cei din Coreea de Sud chiar erau mândri că aveau stand lângă noi. Ne-am ajutat reciproc cu unele piese, care lipseau. Apoi a început *măcelul!* Am câștigat toate meciurile de calificare. Au fost șase meciuri. De multe ori organizatorii sunt presați de timp și nu lasă să se desfășoare multe meciuri. Totul a fost ok până la un punct. Frumos organizat, chiar dacă ne-a dat un pic peste cap izolarea mea. Am mers mai departe. Consulul ne-a spus că în Hong Kong sunt cam 80 de români, dar fiecare este prins și nu a

putut să îi mobilizeze să vină la Campionatul Internațional de Robotică, nici măcar o mică galerie pentru noi. Celelalte echipe veniseră cu părinți, colegi etc.

Reporter: România a fost vitregită din punctul acesta de vedere?

Ionuț Panea: Da. Fiindcă nu aveam de unde să vină. Dar și mai rău e că urma să vină șocol cel mare! Am terminat. Am câștigat finala și am început să strângem și să desfăcăm robotul, fiindcă intenționam să mergem în Macao, care este la vreo 65 de km de Hong Kong. Robotul este foarte greu împreună cu o cutie specială, cu care îl transportăm. Evident nu puteam să plecăm cu el intact. Am început să dezasamblăm entuziasmați că am câștigat și că putem ajunge să vizităm și Macao. Cum dezasamblam noi așa, repede, vine o doamnă dintre organizatori și ne zice că au existat niște interferențe în timpul finalei, ceea ce se poate întâmpla, fiind un public numeros din care mulți fac transfer de date și acest lucru poate îngreuna mersul roboților. Așadar, au hotărât să facă o nouă finală. Acest lucru trebuia anunțat după 2, 3 minute, nu după 20 de minute, când robotul nostru era desfăcut parțial și aproape gata de transport. Ne-au transmis că dacă nu putem juca iar finala, am pierdut. Conform regulamentului, aveam dreptate. Eram câștigători! Însă acest lucru nu i-a interesat. Au hotărât să re-joace finala. Am solicitat să ne permită să remontăm robotul. Au acceptat să ne lase 5 minute. Până la urmă, după multe insistențe, ne-au lăsat un sfert de oră. A fost ceva îngrozitor să montăm contratimp. L-am testat rapid. Stăteau cu cronometrul pe noi. Apoi l-au pus pe cântar să nu fie mai greu. Se gândeau că poate am adăugat ceva față de varianta anterioară. Apoi au evacuat tot publicul. În sală au rămas doar jucătorii și s-a jucat pentru a doua oară finala. ...Am câștigat și a doua oară! Au fost nevoiți să ne dea Premiul I, dar cam în scârbă și... asta a fost...

Peripețiile Echipii de robotică a României *AutoVortex*, câștigătoare în Hong Kong, nu se opresc aici. Într-un număr viitor o să aveți ocazia să descoperiți și alte obstacole întâmpinate de aceștia pe teritoriul Asiei, dar și strategia pe care membrii echipei de robotică și-au făcut-o pentru a reuși să ajungă în America, înscriindu-se la cea de a treia ediție a *BRD First Tech Challenge România*, care culminează în această lună, martie 2019, cu Campionatul Național de Robotică din București și apoi Campionatul Mondial de Robotică din Detroit, S.U.A.

Ciprian C. VASILESCU

DEZBATERE

„Este necesar ca sistemul de învățământ românesc să fie unul dinamic. Trebuie să ne adaptăm permanent noilor tehnologii și să valorificăm toate avantajele oferite de acestea, pentru creșterea performanței procesului instructiv-educativ”, aceasta este premisa de la care au pornit prezentările și dezbaterile susținute în conferința *Educație deschisă pentru viitor: provocări în era digitală*. Evenimentul a fost organizat în cadrul proiectului *Curriculum relevant, educație deschisă pentru toți* – CRED de Ministerul Educației Naționale, beneficiar al proiectului, și de Institutul de Științe ale Educației, partener strategic în proiect.

Discuțiile s-au desfășurat marți, 5 martie 2019, sub egida *Open Education Week*, eveniment global care urmărește să implice cât mai mulți reprezentanți ai mediului educațional într-o comunitate care să împărtășească resurse deschise. Au participat reprezentanți ai Ministerului Educației Naționale, Casei Corpului Didactic București și Inspectoratului Școlar al Municipiului București, reprezentanți ai școlilor din București, dar și ai organizațiilor nonguvernamentale și ai companiilor private active în sectorul educației.

În deschiderea conferinței, ministrul Educației Naționale, Ecaterina Andronescu, a subliniat eficiența utilizării resurselor educaționale în actul de predare-învățare pentru optimizarea modului de prezentare a lecțiilor. Totodată, oficialul a mai precizat că se impune ca noua Lege a Educației Naționale, aflată în curs de elaborare, să cuprindă cât mai multe prevederi concrete în vederea dezvoltării competențelor, aptitudinilor și atitudinilor relevante în contextul transformării digitale.

Managerul proiectului *Curriculum relevant, educație deschisă pentru toți* – CRED, Merima Petrovici, a declarat în acest context: *Calitatea actului educațional ne preocupă în permanență și nu este deloc întâmplător faptul că activitățile proiectului CRED sunt atât de complexe, vizând elaborarea de politici educaționale, dar și formarea cadrelor didactice, implicând, deopotrivă, factorul de cercetare/analiză și pe cel de pilotare la clasă. Actul educațional, redefinit ținând cont de nevoile și tendințele actuale, urmează să fie astfel unul care pregătește viitoarele generații pentru o lume în continuă schimbare.*

La rândul său, Ciprian Fartușnic, coordonator al proiectului CRED, din partea Institutului de Științe ale Educației, a afirmat: *Proiectul CRED oferă o oportunitate semnificativă în înțelegerea implicațiilor promovării unui curriculum centrat în mod real pe competențe-cheie, aptitudini și atitudini. În profilul de formare, competența digitală nu poate lipsi, însă aceasta nu se dezvoltă izolat și nu este apanajul unei singure discipline. Prin valorificarea resurselor digitale deschise și a instrumentelor, metodelor și strategiilor didactice, fiecare profesor poate contribui la dezvoltarea competențelor digitale ale elevilor săi, nu doar profesorii care predau în prezent Informatică și TIC. Profesorii trebuie să faciliteze învățarea dincolo de exemplul standard sau de manual și să transfere predarea disciplinei într-un set de contexte, concepte și metodologii care îl sprijină în mod autentic pe elev să-și formeze aceste competențe, aptitudini, abilități și atitudini.*

În baza prezentărilor susținute de reprezentanții Institutului de Științe ale Educației și de cadre didactice care folosesc tehnologia și resursele digitale în actul de predare, precum și din dezbaterile care au urmat acestor prezentări, s-au desprins mai multe concluzii. Dintre acestea, enumerăm:

- Tehnologia digitală este o componentă importantă a vieții de zi cu zi. Prin interacțiunile pe care le au cu aceasta, elevii au dobândit, în mod informal, calitatea de experți naivi în utilizarea tehnologiei. Este rolul profesioniștilor în educație să-i aducă la nivelul de experți digitali.
- Resursele educaționale deschise sunt o componentă cheie a educației contemporane. Acestea vin cu o serie de beneficii (costuri reduse, flexibilitate, accesibilitate, oferirea de cunoaștere pentru munca depusă etc.), dar și cu o serie de cerințe fără de care potențialul lor nu este activat la maximum. Cheia în accesarea acestui potențial este formarea cadrelor didactice, iar proiectul CRED are o componentă semnificativă în această zonă.
- La nivel european, au fost create instrumente care pot facilita integrarea tehnologiei digitale în procesul educațional, cum ar fi: cadrul competențelor digitale ale DigCompEdu sau al instrumentului de autoevaluare SELFIE – pentru autoreflexie și autoevaluare; rețeaua eTwinning – pentru facilitarea comunicării

Educație deschisă pentru viitor: provocări în era digitală

și organizării de proiecte comune; EU Code week – pentru exersarea abilităților de programare.

- Competențele digitale nu se dobândesc doar la ora de TIC. Acestea sunt transversale și trebuie să fie responsabilitatea întregului corp didactic să le dezvolte la elevi și să le ofere cadre în care să fie aplicate.

- Ca să se dezvolte și să-și atingă obiectivele, educația digitală și resursele educaționale deschise au nevoie de susținerea unor comunități de practică. Rolul liderilor din fiecare școală este de a facilita crearea de astfel de comunități.

Cum să procedăm pentru a valorifica achizițiile digitale pe care copiii din ziua de azi le au, chiar înainte de a trece pentru prima oară pragul școlii? Ce putem face noi, finanțe umane, grație tehnologiei? Actul educațional - între programare și gândire creativă. Iată tot atâtea teme de reflecție care s-au ridicat în cadrul evenimentului, creând astfel premisele organizării unei viitoare întâlniri, pe teme de resurse (educaționale) deschise, și nu numai.

Biroul de Comunicare al MEN

VITRALII

VITRALII

Bătrânul deschide larg porțile bătăturii, stârnind nori de praf și stoluri de orătănii panicale. Căinii latră a mirare și se zvârcolesc în lanțuri smintiiți de zăduf și neputință. Mașina elegantă intră în curte și oprește arogant, ridicând alte valuri de colb. Tânărul coboară scuturându-și hainele și tușește fluturând din mâini a dojană. Printre norii de pulbere, bătrâna se apropie timid, ca o străină aproape, alungând cu colțul tulpănelui un roi imaginar. Mamă! Tată! Bine v-am găsit sănătoși! Imbrățișări, sărutări, totul în pripă, fără efuziuni inutile, timpul e prețios. Apoi, din portbagajul căscat ca borta unei peșteri fermecate ies pachete, cadouri, nimicuri, ambalaje lucind tipător în țiplele colorate, fleacuri pe care, probabil, nu le vor folosi niciodată. Sau le vor păstra cu chibzuială pentru vizitele la

Hoinarii

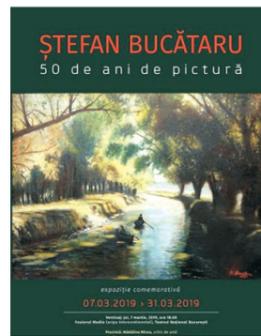
doctor sau pe la vreun ghișeu rece și neprietenos. Nepoții țopăie în voie, alergând păsărețel și smotocind mâțele toropite de căldură. Bătrânii zâmbesc îngăduitor și îi mângâie pe creștet, auzindu-i cum vorbesc în graiuri pe care nu le pricep. Se uită răzător cum dispar în gurile flămânde pumni de cireșe și nestemate rubinii de zmeură coaptă. Ioane, până așează mamă-ta de masă, adu hârlețul ăla, să termin brazda asta. Tânărul își scarpină ceafa, incurcat. Ce-o mai fi și ăsta, nu-și amintește, caută prin batiște cu ochi pierduți. Tot băjbând, simte în apăsarea tălpii ceva solid, tăios și imediat o coadă de lemn îl pocnește vartos peste frunte. Ptiu, fir-ai a dracului de sapă! Bătrânul mustăcește, își privește odrasla și amândoi izbucnesc în râs. Vezi, băiete, că n-ai uitat? Zilele însă vor zbură, mașina argintie va ieși din nou pe poarta din lemn, încărcată cu bunătați și amintiri, iar în urmă vor rămâne din nou singuri bătrânii, cu ochi plânși, precum chipurile palide ale sfinților din icoanele ferecate în alpaca, înlănuite în salcie ofilită și busuioac zbicit și prăfuit.

Dragoș CIOCĂZAN

Expoziție comemorativă la TNB:

Ștefan Bucătaru
- 50 de ani de pictură

Expoziția comemorativă Ștefan Bucătaru - 50 de ani de pictură, care va putea fi vizitată zilnic, între orele 10.00-18.00, până pe 31 martie 2019, în Foaierul Media (aripa Intercontinental) al Teatrului Național I.L. Caragiale, reprezintă un frumos omagiu adus artistului de către fiul său.

Elev al lui Camil Ressu la Academia de Arte Frumoase din București, Ștefan Bucătaru (1923-2001) a pictat cu precădere subiecte inspirate din viața satului, dar și nenumărate peisaje și naturi moarte. Membru al Societății de Muzică și Desen, vice-președinte al Cenaclului Ion Andreescu din București. A fost elogiat în presa scrisă a vremii și s-a bucurat de aprecierile maestrilor Corneliu Baba, Alexandru Cumpăță, Grigore Vânătoru, Alexandru Ciucurencu, Constantin Piliuță. A organizat 22 de expoziții personale și a participat la 13 expoziții colective și de grup, atât în București, cât și în țară.

Premiile Radio România Cultural 2019

Gala Premiilor Radio România Cultural, eveniment ajuns la cea de-a XIX-a ediție, va avea loc luni, 18 martie 2019, de la ora 19.00, pe scena Teatrului Odeon. Vor fi recompensate cele mai importante reușite ale culturii românești din anul 2018. Juriul a făcut cunoscute nominalizările la cele opt categorii de premii care vor fi acordate în cadrul Galei Premiilor Radio România Cultural. Din juriu au făcut parte: Bogdan Ghiu - scriitor, traducător și critic literar, Mihaela Michailov - critic și dramaturg, Radu Croitoru - manager Radio România Cultural, Cristian Marica - redactor șef Radio România Cultural, Anamaria Spătaru - realizator Radio România Cultural.

Spectacolul va fi transmis în direct on-air și online de Radio România Cultural.

Estetica Străzii

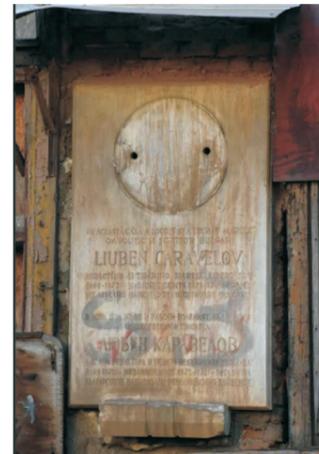
Estetica străzii

Hanul Solacolu a fost construit în 1859, la comanda fraților Solacoglu din Istanbul. La 160 de ani de la ridicare, încă se mai află în București pe celebra Cale a Moșilor (la nr. 134-134A) denumită inițial Podul Târgului de Afară. De ce zic încă? Fiindcă deși este considerat de specialiști una dintre cele mai valoroase clădiri de acest gen din Capitală, la acest moment este foarte aproape de prăbușire. Mai mult, cu fiecare zguduitură a tramvaiului, care trece pe Calea Moșilor, se pot desprinde bucăți mari de tencuială, precum și ornamentele, care cu greu mai stau agățate pe fațadă. Pe scurt este pericol public! În ultimul deceniu s-a dus acoperișul, apoi o parte a zidurilor interioare s-au măcinat. Ne îndreptăm sigur și rapid spre o tragedie.

Aici a locuit, între 1877 și 1878, scriitorul bulgar Liuben Karavelov, lider al emigrației revoluționare din Bulgaria. Prin camerele acum înghițite de uitare, nepăsare și paragină au locuit voluntari și soldați bulgari participanți la Războiul de Independență. Liuben Karavelov redacta și tipărea aici două ziare

– Libertatea și Independența, două instrumente de distribuire a informațiilor național-revoluționare din țara sa. Aici s-a făcut gazetărie, dar nu doar atât.

Chiar dacă Hanul Solacolu este proprietate privată, nu trebuie să uităm că a fost declarat monument istoric de categoria B, deci de importanță locală. De ani buni, Primăria Municipiului București și Primăria Sectorului 2 joacă leapșa cu Ministerul Culturii și Identității Naționale. Fiecare instituție, cu direcțiile și sub-direcțiile specifice, identifică marea problemă, dar susține că nu există pârghiile legale, în afara aplicării de noi sancțiuni contravenționale, în conformitate cu prevederile art. 36, lit.b, din Legea nr. 422/2001, republicată, privind protejarea monumentelor istorice. Totuși, o variantă ar exista, potrivit legislației în vigoare. Clădirea poate fi expropriată sau răscumpărată, însă nu s-a inițiat nimic în acest sens. În plus, distrugerea unui monument poate fi infracțiune, tot potrivit legii, proprietarii având obligația să îngrijească clădirea, iar dacă nu au bani să o restaureze o pot vinde. Conform Legii 153/2011 privind măsurile de creștere a calității arhitectural-ambientale a clădirilor, Legea fațadelor, Primăria Capitalei are obligația de a inventaria clădirile dărăpănate, de a notifica proprietarii, iar dacă aceștia nu le repară, primăria să facă lucrările și să recupereze banii de la proprietari. Legea însă nu a fost pusă în practică de municipalitate! Primăria a început să inventarieze clădirile, însă nu a făcut regulamentul de aplicare a legii și aici s-au blocat lucrurile.

Istoria impresionantă a acestui han, care împlinște un secol și șase decenii de existență, ar trebui să ne dea de gândit cu privire la felul în care ne batem joc de valori, tradiție, arhitectură. Contemporan cu Unirea lui Cuza, trecut prin războaie, cutremure și incendii, amenințat în anii '80 de planurile de sistematizare ale lui Ceaușescu, hanul a supraviețuit. Azi, mâine, nepăsarea autorităților îl va face să dispară în „glasul roților” de...tramvai.

Ciprian C. VASILESCU

Emilia Popescu și Marius Manole

- ambasadorii
Campaniei Naționale

Artiștii
pentru artiști 2019

Emilia Popescu

Marius Manole

Pe 1 martie s-a dat startul celei de-a 18 ediții a Campaniei sociale Artiiștii pentru artiști, cu sprijinul indispensabil al instituțiilor de teatru din București și din țară. Prin această campanie umanitară organizată de UNITER în luna martie și aprilie, se strâng fonduri pentru artiștii de orice vârstă, din toată țara, care au probleme medicale și o sănătate precară.

E și luna când actorii sărbătoresc Ziua Mondială a Teatrului în modul cel mai firesc cu putință: pe scenă, în sala de spectacol, în spatele scenei, pentru a oferi artiștii încredere, căldură și șansa la o viață mai bună. Sunt multe feluri de a fi activ și de a face ceva concret pentru această cauză. Și nu este vorba doar despre solidaritatea de breaslă! Este vorba, în primul rând, despre solidaritatea umană!

De aceea, din nou, doi mari artiști, foarte sensibili și foarte implicați în viața comunității teatrale, reiau cu aceeași încredere cuvintele simbol ale campaniei sociale UNITER: Alătură-te Campaniei, cumpără bilete, bucură-te de teatru și fă o faptă bună!

Emilia Popescu și Marius Manole sunt mesagerii faptelor bune pe parcursul lunii

martie. Sunt ambasadorii de anul acesta ai Campaniei Artiiștii pentru artiști și vă invită să luați parte la schimbarea de atitudine față de situația delicată, dar rezolvabilă a artiștilor noștri aflați în dificultate. - se arată în comunicatul UNITER.

Și anul acesta, câteva zeci de instituții teatrale din București și din țară au programat spectacole pe tot parcursul lunilor martie și aprilie, încasările din vânzarea de bilete urmând a fi direcționate către Fondul de Solidaritate Teatrală: RO40RZBR0000060007801286 deschis la Raiffeisen Bank, Agenția Piața Amzei.

Fiecare bilet cumpărat înseamnă nu doar un semn de reverență pentru munca actorilor, ci și un ajutor concret. Pentru că există artiști care depind de fondurile colectate de UNITER în cadrul Campaniei Naționale Artiiștii pentru artiști, unii dintre ei neavând familie sau alt sprijin. Oameni care au nevoie urgentă de sprijin financiar!

Poiana cu artă

Pentru că primăvara bate la ușă, iar natura se dezmoștește după o iarnă grea, este timpul să facem o vizită în apropiere de București. Ideal ar fi să alegem un loc în care natura se împletește cu arta sau cultura. Palatul Brâncovenesc și Parcul Mogoșoaia sunt o alegere potrivită. Aici, în Poiana Mare a parcului o să aveți ocazia să descoperiți expoziția de artă în aer liber Gigantica. Printre autorii lucrărilor de artă modernă, care viețuiesc de ceva timp în Poiana Mare, se numără Gabriela Petre, cu a sa Regină, Alexandru Răzvan, cu Centaurul dimineții, și Octavia Anghel, cu Două păsări prinse-n plasă. Multe alte lucrări interesante pentru un public avizat sau mai puțin avizat sunt pregătite să își întâmpine vizitatorii. Cu o singură condiție! Să fie deschiși spre frumos și natură. (C. V.)

Ioan M. Anghel

– un cărturar diplomat *rara avis* – lipsă din Academia Română

Nu greșesc cu nimic afirmând că ambasadorul, juristul, profesorul și cărturarul nonagenar Ion M. Anghel, urmare a activității rodnice și îndelungate, puse în slujba diplomației și a dreptului internațional - ocupă un loc distinct în anele diplomatice românești și a științei dreptului în ansamblu. Am mai spus-o, și o repet, că, după Vespasian Pella, prin profesionalismul dovedit în materie diplomatică, cât și de drept diplomatic și consular, a dat valențe științifice cadrului juridic nou creat, acesta dobândind valențe noi, durabile. Îl cunosc din aproape activitatea desfășurată timp de 37 de ani, cât a funcționat ca diplomat, și 63 de ani, ca jurist - trecând în centrul Ministerului de Externe prin mai toate funcțiile, dovedind a fi o prezență vie, creatoare, atât în diplomația bilaterală, cât și în cea multilaterală.

Oriunde s-a aflat, Ioan M. Anghel a reprezentat cu demnitate peste frontierele României țara și interesele românești, bucurându-se de încrederea unor miniștri de mare calibrul, precum Corneliu Mănescu sau George Macovescu, și care, împreună cu colaboratori de talia sa, cum ar fi cea a lui Valentin Lipatti, Vasile Gliga, Mircea Mălița, Constantin Oancea, Nicolae Ecobescu, Vasile Șandru, și mulți alții, cu toții au dat dimensiuni noi diplomației și practicii diplomatice românești, în anii 70-80 ai secolului trecut, ridicând ștacheta atât de sus încât nu cred ca vreodată va mai fi trecută de cei care îi urmează și îi vor urma.

Având o pregătire academică solidă, fiind discipol apropiat al unor juriști de marcă din anii 60, precum Traian Ionașcu, Tudor Popescu sau M. Eliescu, Ion M. Anghel a reușit în practica curentă să își depășească maestrul, a dezvoltat și diseminat larg dreptul internațional public și privat, dreptul economic, dreptul diplomatic și consular, dreptul comunitar etc. Neîntrecutul diplomat român este autor a peste 30 de cărți și a circa 150 de studii și contribuții din domeniile menționate. Printre lucrările de referință unice în materie de drept internațional, care nu lipsește din nicio bibliotecă de seamă care se respectă, inclusiv în cea din cabinetul președintelui Academiei Române, menționez: *Dreptul tratatelor* în trei volume /1650 pagini/; *Dreptul diplomatic și consular* în mai multe ediții - 1114 pag./; *Pagini din diplomația României* /lucrare în patru volume - coordonator/ , o suită întreagă de studii privind aderarea României la U.E. și N.A.T.O., unele tratând de compatibilizarea legislației românești. Este și azi președintele *Societății Române de Drept European*, structură chemată să facă mai bine cunoscute regulile Uniunii Europene în spațiul românesc.

În concepția juristului diplomat Ion M. Anghel, orice activitate internațională, ansamblul relațiilor la nivel de stat, are la bază participarea subiecților de drept internațional, prin acțiunea reprezentanților săi - diplomații. De subliniat că, datorită influenței activității acestora, normele de drept se extind și în interiorul statelor (prin modificarea și adoptarea legislației interne pe care acestea o adoptă și o respectă prin comportamentul pe care îl au față de angajamentele asumate).

Contemporanul nostru, autorul *Dreptului diplomatic* și al *Dreptului consular*, consideră că aceste documente sunt instrumente imperative menite să asigure ordinea și echilibrul necesare la nivel mondial, subliniind perenitatea lor (chiar și în situația globalizării); fără acestea - în concepția sa de participant

în viață la negocierea și adoptarea normelor de mai sus - omenirea n-ar putea subzista. Crezul din urmă îl apropie pe autor foarte mult de marele practician și jurist român Vespasian Pella.

În diplomația bilaterală, Ion M. Anghel a reprezentat România în relațiile diplomatice și consulare cu Nicosia, Roma, Malta și Haga, iar în cea multilaterală ne-a reprezentat într-o seamă de organizații internaționale: ONU (în Comitetul drepturilor omului de la Geneva, ca expert ONU; în problemele juridice ale noii ordini economice internaționale; în Comisia ONU privind societățile transnaționale; la U.N.E.S.C.O., F.A.O., O.M.M. în Comisia Dunării; la Conferința de la Viena privind Dreptul consular (1963) și a Dreptului tratatelor (1986), la Birourile Internaționale reunite pentru protecția proprietății intelectuale - Geneva (devenit mai târziu OMPI) și la sesiunile acestora pe probleme de drept de autor; la Curtea Permanentă de Arbitraj (membru al acesteia 12 ani), la numeroase reuniuni ale Tratatului de la Varșovia și CAER, în diverse comisii interguvernamentale mixte în probleme de frontieră, hidrotehnice etc.; la înființarea Organizației pentru interzicerea armelor chimice; a fost președintele unor reuniuni internaționale BIRPI, respectiv OMPI, a făcut parte din Delegațiile române de stat la nivel înalt, fiind principalul negociator al unor tratate, convenții și acorduri internaționale, pe unele dintre ele punându-și semnătura. Este autor al unor studii de ansamblu asupra cadrului juridic convențional și a numeroase acte normative, printre care și Statutul Corpului Diplomatic și Consular al României.

Ion M. Anghel a intrat în conștiința colegilor și a celor care l-au cunoscut de-a lungul anilor pentru verticalitatea și principialitatea lui, pentru faptul că nu ceda în fața interlocutorilor străini, cum s-a petrecut, cu regret, în cazul unor diplomați în post după 1989, în relațiile cu Ucraina și Ungaria, chiar la nivel de secretar de stat și de ministru. Asupra diplomației actuale și a obiectivelor ei, fostul diplomat s-a pronunțat *sine ira et studio* într-un condensat și pilduitor studiu: *Quo vadis România? Un punct de vedere*, apărut la Editura Junimea în 2011. Actualmente este președinte al Asociației ambasadorilor și diplomaților de carieră din România.

Amintesc conducerii Academiei Române că la cea de-a 90-a aniversare, în semn de omagiu și de prețuire a activității desfășurate în domeniile diplomației, procesului legislativ, cercetării științifice și învățământului universitar, nu în ultimul rând de apreciere a prodigioasei opere științifice, Prezidiul și Consiliul Științific ale Academiei Oamenilor de Știință din România, a acordat - într-o adunare solemnă - ambasadorului Ion M. Anghel Diploma *Jubilare* și *Medalia de Aur ale Academiei*. Momentul a fost urmat de o serie de mesaje de apreciere exprimate de reprezentanți ai mediului academic și diplomatic.

Menirea prezentării de față este de a sensibiliza pe foștii săi elevi, unii din ei membri ai celui mai înalt for științific românesc, să îl apropie, cât mai trăiește, de Academia Română, ca un semn de prețuire pentru tot ceea ce a făcut aproape patru decenii pentru știința și practica diplomatică românească.

Nicolae MAREȘ

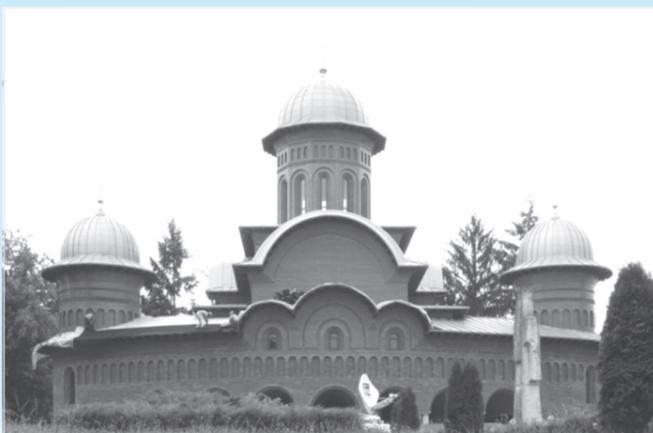
Puncte de vedere

Regele Carol al II-lea – un proiect de succes pentru România

(Urmare din pag. 1)

Orice proiect își stabilește un obiectiv principal. În mandatul de manager de proiect public național al unui conducător de stat cum era România atunci, un obiectiv putea fi *reducerea decalajului față de țările dezvoltate*. Niciun conducător nu-și poate propune să depășească performanțele în mărime absolută pe care le vor atinge generațiile următoare. Măsura performanței în managementul public este dată de mărimi relative, bazate pe comparații internaționale. Față de acest criteriu putem spune că, într-adevăr, Regele Carol al II-lea a avut cea mai bună performanță ca manager de proiect: decalajul dintre România și țările dezvoltate a fost cel mai mic în vremea domniei sale, mai exact în anul 1938.

O critică aspră i-a fost făcută Regelui Carol al II-lea în legătură cu *performanța în politica externă*, componentă importantă a atribuțiilor managementului public național. Astăzi putem privi retrospectiv și stabili dacă traiectoria (calea) aleasă de Rege a fost eronată. Putem spune că a greșit, dacă indicăm altă opțiune pe care o avea la momentul respectiv și nu a utilizat-o.

În deceniul 4 al secolului XX, România nu avea opțiunea „parteneriatului strategic cu SUA”. În acea perioadă existau trei opțiuni de alianță: cu democrațiile Occidentale Franța și Marea Britanie (aleasă de Regele Carol al II-lea), cu Germania revanșardă și din 1933 fascistă, cu URSS. Parteneriat cu URSS însemna să cedăm imediat Basarabia, să facem loc propagandei și politicilor comuniste contrare valorilor liberale și democratice, să aducem schimbări în politica internă. Spiritul liberal dominant al epocii în România făcea imposibilă renunțarea la valorile tradiționale de proprietate, ordine, credință în favoarea celor colectiviste promovate de URSS. Opțiunea „alianță cu Germania” împotriva Franței sau Marii Britanii era de neconceput în opinia publică din România în prima jumătate a deceniului 4 din secolul XX. Lideri importanți, care forțați de împrejurări au colabotat cu Germania după 1940, inclusiv generalul (viitorul mareșal) Ion Antonescu, nici nu puneau în discuție atunci renunțarea la alianța cu Franța și Marea Britanie. Formula *niciodată împotriva Franței!* din acei ani aparține chiar lui Ion Antonescu, viitorul Conducător al Statului din perioada 1940-1944. În aceste condiții, ce putem imputa Regelui ca manager de proiect în alegerea opțiunii de politică externă? Totuși am pierdut

teritoriul în vremea domniei sale. În managementul de proiect se spune *aparitia unor evenimente care nu pot fi prevăzute de managerul de proiect referitoare la mediul extern organizației (țării în cazul acesta)*. Înfrângerea rapidă a Franței de către Germania, care a avut loc în vara anului 1940, era imposibil de prevăzut la momentul în care Regele Carol al II-lea alegea opțiunea de politică externă. Pe măsura creșterii forței Germaniei a avut flexibilitatea de a face pași în direcția apropierii de aceasta, atât cât o alianță cu Franța și Marea Britanie permitea. Dovadă că în anul 1940 am salvat existența țării și mai mult de jumătate din Transilvania.

Ce a rămas în urma Regelui Carol al II-lea? Managementul de proiect ne cere să analizăm în primul rând resursa umană. Putem spune că **oamenii care i-au stat alături sau care au fost în prim-plan în vremea Regelui Carol al II-lea s-au dovedit și ulterior personalități de prim rang.**

Nicolae Iorga, sfătătorul și criticul Regelui Carol al II-lea, a fost în permanență acceptat ca personalitate de prim rang, fiind recunoscut inclusiv pe plan internațional.

Virgil Madgearu, unul dintre artiștii politicilor economice din mandatul Regelui Carol al II-lea, a rămas în inima studenților și a celor care i-au cunoscut opera. În anul 1984, în plin regim comunist, Virgil Madgearu era omagiat la Academia de Studii Economice. Manea Mănescu, prim ministru al Guvernului comunist o lungă perioadă de timp, ținea o prelegere cu titlul *Virgil Madgearu - profesorul meu*, care ne emoționa pe toți cei din sală. Manea Mănescu însuși lăcrima în timp ce vorbea despre Virgil Madgearu.

Mihail Manoilescu, reputat economist al acelei epoci, a scris cea mai citită carte din domeniul economic scrisă de un român, cu titlul *Forțele naționale productive și comerțul exterior. Teoria protecționismului și a schimburilor internaționale*. Așa cum am arătat într-un număr anterior, cartea a fost tradusă chiar și de regimul comunist, fiind inclusă în bibliografia obligatorie de examen.

Nicholas Georgescu-Roegen a fost unul dintre gânditorii *Epocii Carol al II-lea*, care și-a continuat ulterior opera în SUA. Cartea sa *Legea entropiei și procesul economic* a avut un mare succes pe plan internațional, deschizând un domeniu nou de cercetare, *bioeconomia*. Cartea i-a fost tradusă și în limba română de regimul comunist. Unul din profesorii mei, regretatul Mircea Bulgaru, ne destăinuia la seminar că nu poate să o dea jos din mână decât atunci când doarme. După ce o cumpărase, gândea numai în termeni de *entropie*.

Au fost critici referitoare la *pregătirea militară a României în timpul domniei sale*. În managementul de proiect se cere să se stabilească obiective realiste, posibil de atins. Astfel nu este firesc să apreciem lipsa de pregătire a armatei dacă România nu a putut lupta singură cu mari puteri ale vremii, cum ar fi URSS și Germania, fiind obligată să cedeze teritorii. Poate este mai corect să ne aducem aminte că nici unul dintre statele vecine, comparabile ca dimensiune cu România, nu a avut curajul să ne atace singur, nici în momentul dramatic al anului 1940. În termeni de management de proiect trebuie să facem analiză pe baza unor date comparabile.

Despre pregătirea militară de elită doresc să pun în discuție problema formării cadrelor militare din aviație. Victoria aviatorilor români din vara anului 1943 împotriva aviației SUA este poate și meritul unei instituții de pregătire militară pe care Regele Carol al II-lea a susținut-o cu toate puterile. Dacă avioanele erau cumpărate după abdicarea sa, instructorii care i-au pregătit pe aviatorii de excepție respectivii erau din vremea domniei sale.

Criteriul cel mai relevant pentru a aprecia managementul public este standardul de viață a cetățenilor. În termeni ai managementului de proiect este criteriul central de apreciere. Ne punem astfel întrebarea: *cum au dus-o oamenii simpli pe timpul domniei Regelui Carol al II-lea?* Toate relatările pe care le-am ascultat i-au fost pozitive. Am discutat cu oameni care au aparținut unor categorii sociale diferite, fără acces la privilegii. Marea majoritate au fost mulțumiți de viața trăită atunci.

Dacă am avea ocazia să întrebăm **înaintașii care au trăit în timpul Regelui Carol al II-lea**, sunt convins că marea majoritate ne-ar recomanda să-i cinstim așa cum trebuie memoria la ceasul când osemintele sale au fost reînchinate în Noua Catedrală Arhiepiscopală și Regală de la Curtea de Argeș.

culturale

Popasuri

Hai, mergi! - la Palatul Brâncovenesc de la Mogoșoaia

A venit primăvara. Este obligatoriu pentru bucureșteni, după această iarnă, să facă o ieșire, o oprire sau o dezmeticire la Palatul Brâncovenesc de la Mogoșoaia. Dincolo de istoria adevărată de aici, de frumusețea locului, de parcul ce înconjoară perla arhitectonică a lui Brâncoveanu, există suficiente motive să intrai chiar în fosta reședință a domnitorului.

La parter a fost de curând vernisată expoziția de sculptură *Hai, mergi!* a artistului plastic Aurel Vlad. Născut la Galați pe 31 martie 1954, Aurel Vlad își va urma visul, acela de a deveni sculptor, indiferent de greutățile cu care s-a confruntat. Pentru a reuși ca sculptor, a debutat în copilărie cu mici lucrări din materiale perisabile, apoi în adolescență a lucrat ca operator-turbine la o centrală electrică din Galați. Deși era o luptă aprigă pe locurile de la Arte (Institutul de Arte Plastice Nicolae Grigorescu), intră la secția de Sculptură la 26 de ani și devine studentul doamnei Geta Caragiu Gheorghită, care avea darul să sădească și să crească încredere în toți studenții ei. Experiența de la Școala populară de Arte își spune cuvântul. *Înainte de a intra la facultate am avut atelier, deși e mult spus, erau magazine sau garaje. Eram îndrăgostit de dadaști. Scopul meu era să fiu liber ca ei! Mi-a plăcut tot timpul să cercetez. Nu a fost o problemă pentru mine și generația mea să ne urmăm calea și să ajungem la Institut.* Reperle lui Aurel Vlad din acea perioadă erau George Apostu, Napoleon Tiron (al cărui asistent va deveni mai târziu), Gheorghe Iliescu-Călinești. Despre Mihai Mihai afirmă și astăzi că a fost părintele său spiritual, cel care i-a dat curajul că poate face orice. Timpul a confirmat: sculptorul Aurel Vlad a putut și poate în continuare să facă orice își propune să facă foarte bine!

A terminat facultatea ca șef de promoție și a ales primul la repartiție, la *Marmura* București, o întreprindere de prelucrare a pietrei și a marmurei, unde se lucra pentru șantierul mari ale patriei. La un moment dat, numai pentru *Casa Poporului*. *Dar acolo nu ne-au întâmpinat ca pe niște artiști. Piesele lucrate la Marmura ajungeau în special la Casa Poporului. Consideră că acea perioadă l-a disciplinat mult. Acum, când începe o lucrare, știe cum o să o ducă la capăt, lucru care derivă din experiența cu piatra. Lemnul nu îi este străin, chiar i-a adus una dintre cele mai mari recunoașteri după '90. În 1995 începe o serie de lucrări, abandonând temporar obiectele bizantine, pornind de la niște întâmplări la limita paranormalului trăite între 1984-1985. Începe perioada figurativă a lui Aurel Vlad, cu *Gestul lui Toma*. Prima lucrare a seriei - o expresie a spaimii. În accepțiunea artistului plastic, spaima este dorința omului de a se adresa Divinității pentru salvarea sa. Fiecare generație trebuie să cerceteze și să cunoască pentru a se putea dezvolta. *În atelier, căutând gestul spaimii, am ajuns la un grup de 18 personaje și într-o dimineață ele mi-au vorbit. Am spus că sunt destule și ele în sine reprezintă spaima... și atunci m-am oprit.* La scurt, timp în atelierul său a poposit Sorin Dumitrescu, care l-a invitat să expună grupul celor 18 statui la *Catacomba*, în sala mare. *Lucrarea în lemn a fost expusă în București; au văzut-o Ștefan Călția și Dorana Coșoveanu, care se ocupau de deschiderea Muzeului de la Sighet, și m-au întrebat dacă vreau să o expun acolo o perioadă. După ce s-a închis expoziția de aici, am suit-o în camion, am dus-o acolo și am montat-o. A stat un an într-o sală mare și publicul a fost de părere că lucrarea ar trebui să rămână. Apoi, Ministerul**

Culturii a plătit transpunerea ei în bronz, de care m-am ocupat personal. Nu a fost ușor, dar am lucrat bine cu o echipă de colegi tineri. Fiecare personaj din lemn a fost copiat; îl aduceam iar în atelier și îl relucram; erau lucruri pe care trebuia să le adâncesc, pentru că, prin transfer, se pierdeau detalii. După aceea, mergeau la turnătorie. Am cioplit-o în doi ani, turnarea a început în luna martie și prin noiembrie cred că s-a montat. Acum, varianta în lemn este la Muzeul Național de Artă Contemporană. Cortegiul sacrificaiilor de la Memorialul Sighet avea să atragă atenția cunoscătorilor, presei, iubitorilor de artă, asupra valențelor extraordinare ale sculptorului Aurel Vlad.

Tot după '90, când a ajuns la Cotroceni, și-a descoperit frunzele de acant. Tot de atunci este membru al Uniunii Artiștilor Plastici din România. Dintre statele în care și-a expus lucrările enumerăm Germania, Japonia, Italia, Franța și Austria. Printre lucrările de artă monumentală se regăsesc: *Cortegiul Sacrificaiilor* (1999), bronz, aflată la *Memorialul Victimului Comunismului și Rezistenței Anticomuniste* din Sighetul Marmăției; *Izvorul vieții* (2001), piatră, și *Coloana Mariei* (2002), piatră, ambele în comuna germană Beratzhausen. În 2003, a fost distins cu Premiul al III-lea la Simpozionul Internațional de Sculptură din Fuente Palmera, Spania. În România a obținut, printre altele, Marele Premiu *Constantin Brâncuși* la Bienala de Pictură – Sculptură din Timișoara, în 2010, și *Premiul pentru Excelență în artă*, acordat de Uniunea Artiștilor Plastici din România, în 2014.

Aurel Vlad consideră că noi, oamenii, nu avem nevoie de monumente de artă, ci de sculptură bună. *Sculptura ne lipsește!*

Ca o parte inedită a personalității marelui sculptor Aurel Vlad, mai trebuie spus că a semnat scenografia unor spectacole regizate de Mihai Măniuțiu, printre care *Timon din Atena*, după William Shakespeare, montat la Teatrul Național *Marin Sorescu* din Craiova. Este foarte popular printre studenții săi și nu doar datorită faptului că, între 2008 și 2012, a fost decan al Facultății de Arte Plastice din cadrul Universității Naționale de Arte din București.

Am văzut cu ochii mei bucuria studenților invitați la vernisajul expoziției *Hai, mergi!*, de la Palatele Brâncovenesti, dar și plăcerea profesorului lor să îi aibă alături într-un moment atât de important. Expoziția, care rămâne deschisă până pe 4 aprilie la parterul Palatului Brâncovenesc de la Mogoșoaia, este o ocazie unică să îl cunoașteți pe sculptorul Aurel Vlad, prin lucrările sale valoroase. Temele majore ale creației apreciatului artist plastic, precum spaima, care îl preocupă în continuare, dar și teme mai actuale din contextul social pe care îl trăim, precum dezrădăcinarea, marea migrațiune, sau mai vechi, precum alungarea din paradis, martorii tăcuți, neliniștea unei mulțimi, dar și multe altele se regăsesc în diferite forme și reinterpretări în expoziția de față. Nu trebuie ratată această expoziție eveniment ce precede și chiar se suprapune cu împlinirea vârstei de 65 de ani a maestrului.

Pentru că știu că Aurel Vlad este un om minunat, un artist desăvârșit, dar foarte modest în raport cu marea sa creație, am să modific din mers formula, cu care voiam să închei acest popas de suflet: *Să ne trăiești, Aurel Vlad, mulți ani cu sănătate și putere de muncă!*

Ciprian C. VASILESCU

PROGRAMUL
Radio Seven

103.4 FM și online pe www.7radio.ro

Ora	Luni	Marti	Miercuri	Joi	Vineri	Sămbătă	Duminică
7-10	7 Dimineața. Realizatori: Mihai Cioceanu, Alex Crăciun emisiune live					Happy Weekend. Realizator: Liviu Damian	-/- 8-12
10-13	Morning After. Realizator: Tiberiu Ursan. emisiune live					Experiența Urbană. Realizator: Maria Duda	12-13 13-14 Tech News Tibi Ursan
13-16	Light Zone. Realizator: Robert Tache. emisiune live						
16-19	Pâine și Kirk. Realizator: Kirk. emisiune live					7 la Seven. Realizator: Echipa Radio Seven	15-16
19-22	7 Music. Realizator: Călin Gheorghe. emisiune live						

Chipuri ale succesului

Chipuri ale succesului

Mihai CĂPĂȚÎNĂ:

Nici Raiul nu mai este ce a fost odată!

Tânărul actor Mihai Căpățînă s-a născut pe 15.02.1985, la București. După ce termină cursurile Colegiului Tehnic de Arhitectură și Lucrări publice Ioan N. Socolescu, în anul 2004, se înscrie la Universitatea Spiru Haret, la Facultatea de Teatru, urmând cursurile în perioada 2005 – 2008, la clasa profesorilor Margareta Pogonat și Cristi Toma. După susținerea examenului de licență în Actorie, Mihai se înscrie la un curs de masterat în Artă Teatrală, în cadrul aceleiași facultăți, la clasa prof. univ. dr. HC. Adriana Marina Popovici, în perioada 2009 – 2011. Dorind să se perfecționeze și în arta actorului de film și televiziune, se înscrie la Școala de Televiziune și Film (în cadrul UNATC), la clasa profesorilor Florin Zamfirescu, Valeria Sitaru, Ștefana Samfira și Sobi Cseh.

Jucând teatru încă din timpul liceului, Mihai Căpățînă are în panoplia sa, ca actor amator, un număr important de roluri interpretate, precum: Pristanda – în piesa *O scrisoare pierdută* de I.L. Caragiale; Aplombov – în spectacolul *Nunta* de A.P. Cehov; Melchior – în spectacolul *Deșteptarea primăverii* de Frank Wedekind; Geronte – în spectacolul *Doctor fără voie* de Moliere etc. În timpul facultății joacă roluri precum: Manolescu – în *Scafordierii* de T. Mușatescu; Benedick – în *Mult zgomot pentru nimic* de W. Shakespeare; Verșinin – în *Trei surori* de A. P. Cehov; Raskolnikov – în *Crimă și pedeapsă* de F. Dostoievski; Iancu Zugravu – în *Justiția* de I. L. Caragiale; Don Juan – în *Don Juan* de Moliere etc.

În teatrul profesionist, actorul Mihai Căpățînă interpretează personaje precum: Lesquin – în spectacolul *Diable d'homme* (regia Margareta Pogonat; *Teatrul Masca*; 2008); Samuel Becket în spectacolul *Ultimul Godot* (regia Margareta Pogonat, la *Teatrul Nottara*; 2008); Bărbatul în spectacolul *Cineva are să vină* de Jon Fosse (la *Teatrul Arca*; 2009); Fiul cel mare și Regele în spectacolul *Motanul încălțat* (la Centrul Cultural Nicolae Bălcescu București; 2009); Kalo în spectacolul *Paramița Romanes* (scenariul și regia Ninel Petrance, prezentat în cadrul Festivalului *Comedia ține la Tineri*, la *Teatrul de Comedie*, *Teatrul Arca* și *Teatrul La scena*; 2009); Thezeu în spectacolul *Visul unei nopți de vară* (regia Cristi Toma, proiect independent; 2010); creat Trupa de improvizație *Cucu și Pupăza* (regia Mihai Căpățînă, la *Club Evolution*; 2011); Micurin în spectacolul *3 nopți cu Madox* (regia Radu Bărbulescu, la *Teatrul Nottara* și *Galeriile Mirage - Sala Leu*; 2011); Grobsnitz în spectacolul *Epilog* (regia Liliana Câmpeanu, la *Cafe-Teatru Godot*; 2011); Îngerul în spectacolul *Valsul Hazardului* (regia: Ingrid Bonta, la *Legere Live Pub* și *Godot Café*, prezentat în cadrul *Festivalul Național de Comedie - Galați*; 2012); Nae Girimea în spectacolul *D'ale carnavalului* (regia: Cristi Toma, la *Black Box Sud Studio* din cadrul Universității *Spiru Haret*; 2012); Omul în spectacolul *Obsesie* (regia Iulian Gliță, prezentat la *Festivalul Internațional Man.in.fest - Cluj*; 2012); Cameramanul în spectacolul *Mondenități* (regia Ingrid Bonta, prezentat la *Legere Live Pub*; 2012); Ciubukov în spectacolul *Cerere în căsătorie* (regia Cristi Toma, prezentat la *Sankt Petersburg Pub*; 2013) etc.

Anul 2015 îl regăsește pe actorul Mihai Căpățînă la *Teatrul Tudor Vianu* din Giurgiu, jucând în *Prichindelul*, o dramaturgie după frații Grimm, la *Sala Studio* a teatrului giurgiuvean (regia și dramaturgia Ingrid Boța) etc.

Mihai Căpățînă joacă în filme precum *Ochiul lui Isis* (serial românesc; 2011); *Schwert des Propheten*, producție germano-română (2011); *Colonia Îngerilor* (producție românească; 2011). El apare și în spoturi publicitare, precum *Canapeaua roșie* (2011) și spot Lansarea postului TV *The Money Channel* – 2006.

Mai nou, pe Mihai îl puteți vedea la *Teatrul Coquette* din București, în piesa *Valsul Hazardului*, de Victor Haim (traducerea și regia Ingrid Boța), unde joacă alături de actrița Ruxandra Bălașu. Veți vedea un spectacol ca o spumă de șampanie. Personajele trec prin toate stările, ca într-un dans nebun, de la seducție la furie, de la disperare la extaz, de la dragoste la ură. Totul este ca un joc ale cărui atuuuri sunt replicile și a cărui miză crește cu fiecare minut. Finalul aduce o răsturnare de situație total neașteptată. O femeie face un accident cu mașina și ajunge să răspundă în fața unui Înger, care-i punctează fiecare răspuns. Uneori, se întâmplă ca oamenii să ajungă în situații cel puțin ciudate. Balanța „oarbă” a dreptății înclină nehotărât între rațional și irațional, între iubire adevărată și disperare de moment și lista va continua, spre bucuria spectatorilor prinși de acțiunea piesei. Ar trebui adăugat și faptul că balanța nu înclină singură, ci este ajutat de „domnul” Înger. Veți întâlni în Mihai un personaj pe cât de simpatic pe atât de iritant, la un moment dat, pentru că: *Nici Raiul nu mai este ce a fost odată!*

Conf. univ. dr. George V. GRIGORE

Marea Unire - cu Cristi Toma, Altan-Dan Safta-Zecheria, Alexandru Bisericanu, Andra Iulia Stoicescu, Cristian Mihai Constantinescu, Rareș Lucaci, Căpățînă Mihai, Alin Popa și *Compania de Teatru Cristi Toma* - la Primăria orașului Măgurele

